

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 386/2013-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. júna 2013 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, konajúca prostredníctvom konateľ a advokáta doc. JUDr. Branislava Fridricha, PhD., vedené pod spisovými značkami: Rvp 16138/2012, Rvp 16140/2012, Rvp 16141/2012, Rvp 16142/2012, Rvp 16143/2012, Rvp 16144/2012, Rvp 16147/2012, Rvp 9868/2013, Rvp 9874/2013 a Rvp 9876/2013, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Humenné v konaní vedenom pod spisovými značkami: 5 Er 1083/2008 a uznesením zo 6. decembra 2011, 12 Er 728/2009 a uzneseniami zo 16. februára 2012 a z 2. mája 2012, 12 Er 604/2006 a uznesením z 15. marca 2012, 10 Er 86/2005 a uznesením z 27. februára 2012, 10 Er 86/2006 a uznesením z 28. februára 2012, 11 Er 336/2006 a uznesením z 23. decembra 2011, 16 Er 99/2004 a uznesením z 20. decembra 2011 a 12 Er 827/2009 a uzneseniami zo 16. februára 2012 a z 2. mája 2011 a porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd postupom Krajského súdu v Prešove v konaniach vedených pod spisovými značkami: 20 CoE 126/2012 a uznesením z 30. augusta 2012, 7 CoE 134, 135/2012 a uznesením z 20. augusta 2012, 5 CoE 95/2012 a uznesením z 25. septembra 2012, 2 CoE 79/2012 a uznesením z 31. augusta 2012, 18 CoE 79/2012 a uznesením zo 16. augusta 2012, 4 CoE 42/2012 a uznesením z 24. augusta 2012, 4 CoE 46/2012 a uznesením z 24. augusta 2012 a 16 CoE 151, 152/2012 a uznesením z 27. septembra 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami: Rvp 16138/2012, Rvp 16140/2012, Rvp 16141/2012, Rvp 16142/2012, Rvp 16143/2012, Rvp 16144/2012, Rvp 16147/2012, Rvp 9868/2013, Rvp 9874/2013 a Rvp 9876/2013 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 16138/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a ako neprípustné.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 21. decembra 2012 a 23. januára 2013 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“, v citáciách aj „sťažovateľ“), ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Humenné (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod spisovými značkami: 5 Er 1083/2008 a uznesením

zo 6. decembra 2011, 12 Er 728/2009 a uzneseniami zo 16. februára 2012 a z 2. mája 2012, 12 Er 604/2006 a uznesením z 15. marca 2012, 10 Er 86/2005 a uznesením z 27. februára 2012, 10 Er 86/2006 a uznesením z 28. februára 2012, 11 Er 336/2006 a uznesením zo 7. decembra 2011, 16 Er 99/2004 a uznesením z 20. decembra 2011, 12 Er 827/2009 a uzneseniami zo 16. februára 2012 a z 2. mája 2011 (ďalej aj „napadnuté uznesenia okresného súdu“) a svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a podľa čl. 1 dodatkového protokolu postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod spisovými značkami: 20 CoE 126/2012 a uznesením z 30. augusta 2012, 7 CoE 134, 135/2012 a uznesením z 20. augusta 2012, 5 CoE 95/2012 a uznesením z 25. septembra 2012, 2 CoE 79/2012 a uznesením z 31. augusta 2012, 18 CoE 79/2012 a uznesením zo 16. augusta 2012, 4 CoE 42/2012 a uznesením z 24. augusta 2012, 4 CoE 46/2012 a uznesením z 24. augusta 2012, 16 CoE 151,152/2012 a uznesením z 27. septembra 2012 (ďalej aj „napadnuté uznesenia krajského súdu“).

Sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá *inter alia* poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. V rámci zmluvných vzťahov založených zmluvami o úvere sťažovateľka pristúpila po dohode s dlžníkmi k spísaniu notárskych zápisníc, ktoré obsahovali okrem iných náležitostí súhlas povinných osôb s ich vykonateľnosťou, resp. k uzavretiu rozhodcovskej doložky, ktorá založila právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., Bratislava. Z dôvodu nesplnenia povinností zo strany dlžníkov bola sťažovateľka nútená domáhať sa splatenia pohľadávok aj s príslušenstvom prostredníctvom exekúcií na podklade exekučných titulov (notárska zápisnica, rozhodcovský rozsudok, pozn.). Okresný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcií, avšak v priebehu ich vykonávania následne *ex offi*o exekúcie napadnutými uzneseniami vyhlásil za neprípustné a zastavil ich; na základe odvolania sťažovateľky boli napadnuté uznesenia okresného súdu potvrdené napadnutými uzneseniami krajského súdu.

Sťažovateľka v sťažnostiach formuluje výhrady voči právnym záverom vyplývajúcim z napadnutých uznesení okresného súdu a krajského súdu, ktoré považuje

za nesprávne z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávných ustanovení príslušných právnych predpisov vzťahujúcich sa na predmetné právne veci, a zároveň podáva vlastnú interpretáciu príslušných právnych predpisov aplikovateľných na právne veci, ktoré tvorili právny základ napadnutých konaní. Za relevantné pochybenie v postupe okresného súdu a krajského súdu sťažovateľka považuje predovšetkým skutočnosť, že o zastavení uvedených exekučných konaní bolo rozhodnuté bez toho, aby bolo predtým prerušené konanie, resp. rozhodnuté o návrhu sťažovateľky na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) z dôvodu potreby podania žiadosti Súdnemu dvoru Európskej únie o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Sťažovateľka tiež tvrdí, že v jej veciach konajúce sudy nesprávne aplikovali ustanovenia smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Vo vzťahu k namietanému postupu krajského súdu v napadnutom konaní sťažovateľka osobitne zdôrazňuje, že k namietanému porušeniu jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru malo dôjsť tým, že krajský súd nenariadil pojednávanie, *„aj keď k tomu bol podľa zákona povinný... a... neprihliadol k odvolacím dôvodom, ktoré uviedol sťažovateľ vo svojom odvolaní... prakticky prevzal závery a nadväznú argumentáciu súdu prvého stupňa, pričom však z obsahu tohto uznesenia nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by poukazovali na to, že došlo týmto súdom k reálnemu preskúmaniu rozhodujúcich otázok... svoj postoj však odvolací súd žiadnym legitímnym spôsobom neodôvodnil“*.

Sťažovateľka na základe argumentácie uvedenej v sťažnostiach navrhuje, aby ústavný súd rozhodol nálezmi, v ktorých vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a podľa čl. 1 dodatkového protokolu a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutých konaniach a napadnutými uzneseniami, ako aj porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a podľa čl. 1 dodatkového protokolu postupom krajského súdu v napadnutých konaniach a jeho napadnutými uzneseniami, napadnuté uznesenia okresného súdu a krajského súdu zruší

a veci vráti na ďalšie konanie a zároveň jej prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

Súčasťou sťažností je aj návrh na odklad vykonateľnosti napadnutých uznesení krajského súdu v súlade s § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.1 K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu

súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností a z ich obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky, okresného súdu a krajského súdu, proti ktorým tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd, aplikujúc označené právne normy, tak, že predmetné sťažnosti spojil na spoločné konanie (bod 1 výroku tohto uznesenia).

II.2 K napadnutému postupu okresného súdu a jeho napadnutým uzneseniam, ako aj k napadnutému postupu krajského súdu a jeho napadnutým uzneseniam

Ústavný súd v súvislosti s prípravou na predbežné prerokovanie sťažností zistil, že 21. decembra 2012 a 23. januára 2013 boli ústavnému súde doručené sťažnosti sťažovateľky vedené pod spisovými značkami: Rvp 16123/2012, Rvp 16128/2012, Rvp 16129/2012, Rvp 16130/2012, Rvp 16131/2012, Rvp 16133/2012, Rvp 16134/2012, Rvp 9867/2013, Rvp 9873/2013 a Rvp 9875/2013, v ktorých žiada o vydanie rozhodnutí, ktorými by rovnako ako v prerokúvaných prípadoch ústavný súd vyslovil porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaniach vedených pod spisovými značkami: 5 Er 1083/2008 a uznesením zo 6. decembra 2011, 12 Er 728/2009 a uznesením zo 16. februára 2012 a z 2. mája 2012, 12 Er 604/2006 a uznesením z 15. marca 2012, 10 Er 86/2005 a uznesením z 27. februára 2012, 10 Er 86/2006 a uznesením z 28. februára 2012, 11 Er 336/2006 a uznesením zo 7. decembra 2011, 16 Er 99/2004 a uznesením z 20. decembra 2011, 12 Er 827/2009 a uznesením zo 16. februára 2012 a z 2. mája 2011, ako aj postupom krajského súdu v konaniach vedených pod spisovými značkami: 20 CoE 126/2012 a uznesením z 30. augusta 2012, 7 CoE 134, 135/2012 a uznesením z 20. augusta 2012, 5 CoE 95/2012 a uznesením z 25. septembra 2012, 2 CoE 79/2012 a uznesením z 31. augusta 2012, 18 CoE 79/2012 a uznesením zo 16. augusta 2012,

4 CoE 42/2012 a uznesením z 24. augusta 2012, 4 CoE 46/2012 a uznesením z 24. augusta 2012, 16 CoE 151, 152/2012 a uznesením z 27. septembra 2012, zrušil tieto uznesenia krajského súdu, ktorými boli potvrdené uznesenia okresného súdu o vyhlásení exekúcií vedených v prospech sťažovateľky za neprípustné a následnom zastavení, a sťažovateľke priznal primerané finančné zadost'učinenie, ako aj úhradu trov konania.

Podľa § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

Porovnaním prerokúvaných sťažností so sťažnosťami vedenými pod spisovými značkami: Rvp 16123/2012, Rvp 16128/2012, Rvp 16129/2012, Rvp 16130/2012, Rvp 16131/2012, Rvp 16133/2012, Rvp 16134/2012, Rvp 9867/2013, Rvp 9873/2013 a Rvp 9875/2013 ústavný súd zistil, že nimi sťažovateľka namieta postupy okresného súdu a krajského súdu v totožných súdnych (exekučných) konaniach a žiada v nich vysloviť aj porušenie tých istých základných práv podľa ústavy a práv podľa dohovoru, priznať finančné zadost'učinenie, ako aj úhradu trov konania.

V prerokúvaných sťažnostiach navyše sťažovateľka žiada vysloviť porušenie aj ďalších práv vyplývajúcich z ústavy, resp. z dohovoru a zrušiť aj napadnuté uznesenia okresného súdu.

Z uvedeného teda nespochybniteľne vyplýva, že v čase doručenia prerokúvaných sťažností, kedy podľa § 18 ods. 2 zákona o ústavnom súde konanie začína, t. j. 21. decembra 2012, resp. 23. januára 2013, ústavný súd už v tých istých veciach viedol pod spisovými značkami: Rvp 16123/2012, Rvp 16128/2012, Rvp 16129/2012, Rvp 16130/2012, Rvp 16131/2012, Rvp 16133/2012, Rvp 16134/2012, Rvp 9867/2013, Rvp 9873/2013 a Rvp 9875/2013 konania začaté 21. decembra 2012, resp. 23. januára 2013.

Uvedené zistenie odôvodňuje odmietnutie prerokúvaných sťažností ako neprípustných podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, keďže tým došlo k naplneniu dôvodu neprípustnosti zakotveného v § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde.

Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že prerokúvané sťažnosti obsahujú rozsiahlejšiu argumentáciu, ako aj formuláciu petitu, než sťažnosti vedené pod spisovými značkami: Rvp 16123/2012, Rvp 16128/2012, Rvp 16129/2012, Rvp 16130/2012, Rvp 16131/2012, Rvp 16133/2012, Rvp 16134/2012, Rvp 9867/2013, Rvp 9873/2013 a Rvp 9875/2013, doručené ústavnému súdu v rovnaké dni, keďže všetky sťažnosti obsahujú návrh na vyslovenie porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu, resp. krajského súdu, a obsahujú návrh na zrušenie totožného rozhodnutia krajského súdu, priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ako aj úhrady trov konania.

Pozornosti ústavného súdu neušlo, že v sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 9874/2013 sťažovateľka označila konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 12 Er 827/2009 mylne ako konanie vedené pod sp. zn. 12 Er 728/2009, pričom vychádzala zo záhlavia uznesenia krajského súdu sp. zn. 16 CoE 151, 152/2012 z 27. septembra 2012, kde je toto konanie takto mylne označené. Z výroku tohto uznesenia krajského súdu je však nepochybne zrejmé, že sa týkalo konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 12 Er 827/2009.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustné.

Vzhľadom na celkové odmietnutie sťažností podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd sa bližšie nezaoberal argumentáciu v nich obsiahnutou.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. júna 2013